

Para poder precinta-la semente certificada será necesario dispoñer de resultados satisfactorios dun poscontrol oficial en campo realizado con mostras de semente de base tomadas oficialmente e levado a cabo durante o mesmo período vexetativo en que se está producindo a semente certificada, co fin de confirmar que as sementes de base cumpren os requisitos establecidos en canto a identidade e pureza, incluída a androesterilidade.

A pureza varietal da semente híbrida comprobarase por medio de ensaios oficiais de poscontrol realizados con mostras tomadas oficialmente.

Tanto para a semente de base como para a certificada de híbridos de colza, a pureza varietal poderase avaliar mediante métodos bioquímicos adecuados, en lugar de mediante ensaios de poscontrol en campo.»

4. No capítulo VIII, ó final da alínea e), engádesse o seguinte parágrafo:

«Nas etiquetas de asociacións varietais, en lugar do nome da variedade farase consta-la indicación "asociación varietal" e o seu nome, e indicaranse as porcentaxes en peso dos distintos compoñentes desagregados por variedades. É suficiente mencionala denominación da asociación varietal, se se lle dá por escrito a composición desta ó comprador, e se a dita denominación se rexistrou oficialmente.»

Artigo 2. *Modificación da Orde do 1 de xullo de 1986, pola que se aproba o Regulamento técnico de control e certificación de sementes de plantas téxtiles.*

Modifícase o Regulamento técnico de control e certificación de sementes de plantas téxtiles, aprobado pola Orde do 1 de xullo de 1986, nos termos seguintes:

1. No capítulo IV, a alínea a) substitúese pola seguinte:

«a) Requisitos dos procesos de produción: agás o disposto na alínea b) para as xeracións anteriores á semente de base e na alínea d) para a produción de semente de liñas parentais e híbridos de algodón, os campos de produción de sementes teñen que cumprilos requisitos que se sinalan no anexo número un.»

2. No capítulo IV, as alíneas d) e e) pasan a ser respectivamente e) e f).

3. No capítulo IV, a seguir da alínea c), inclúese unha nova alínea d):

«d) Requisitos especiais para a produción de semente de liñas parentais e híbridos de algodón:

d) 1. Illamento.—As distancias mínimas a fontes de pole que poidan producir unha polinización estraña prexudicial serán as seguintes:

Para a produción de semente de base de liñas parentais de *Gossypium hirsutum*: 600 m.

Para a produción de semente de base de liñas parentais de *Gossypium barbadense*: 800 m.

Para a produción de semente certificada de híbridos intraespecíficos de *Gossypium hirsutum*: 200 m.

Para a produción de semente certificada de híbridos intraespecíficos de *Gossypium barbadense*: 600 m.

Para a produción de semente certificada de híbridos interespecíficos de *Gossypium hirsutum* e *Gossypium barbadense*: 600 m.

Estas distancias poderán non observarse cando exista unha protección suficiente contra calquera polinización estraña non desexable.

d) 2. Plantas fóra de tipo.—As porcentaxes máximas admitidas de plantas fóra de tipo serán as seguintes:

Para a produción de semente de base: 0,2 %
Para a produción de semente certificada: 0,5 %

Estas porcentaxes esixiranse a partir do momento en que polo menos un 5 % das plantas do parental feminino teña flores receptivas ó pole.

d) 3. Androesterilidade.—No parental feminino, o contido máximo admitido de plantas capaces de emitir pole será o seguinte:

Producción de semente de base: 0,1 %
Producción de semente certificada: 0,3 %

Estas porcentaxes determinarase examinando as flores para comproba-la ausencia de anteras fértiles.

d) 4. Inspeccións.—O número de inspeccións de campo será de tres como mínimo: a primeira ó comezo da floración, a segunda antes do final da floración, e a terceira ó final dela, tras eliminar as plantas do parental masculino.»

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Esta disposición dítase ó abeiro do artigo 149.1.13 da Constitución que lle atribúe ó Estado a competencia exclusiva en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Esta disposición entrará en vigor o día 31 de decembro de 2003.

Madrid, 20 de novembro de 2003.

ARIAS CAÑETE

XEFATURA DO ESTADO

22066 *LEI 5/2003, do 2 de decembro, de igualdade de oportunidades, non discriminación e accesibilidade universal das persoas con discapacidade.* («BOE» 289, do 3-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

En España, segundo a enquisa sobre discapacidades, deficiencias e estado de saúde (Instituto Nacional de Estadística, 1999), hai arredor de 3,5 millóns de persoas con algunha discapacidade.

As persoas con discapacidade constitúen un sector de poboación heteroxéneo, pero todas teñen en común que, en maior ou menor medida, precisan de garantías suplementarias para vivir con plenitude de dereitos ou

para participar en igualdade de condicións có resto de cidadáns na vida económica, social e cultural do país.

A Constitución española, no seu artigo 14, recoñece a igualdade ante a lei, sen que poida prevalecer ningunha discriminación. Pola súa vez, o artigo 9.2 da lei fundamental establece que corresponde ós poderes públicos promoveren as condicións para que a liberdade e a igualdade das persoas sexan reais e efectivas, removendo os obstáculos que impidan ou dificulten a súa plenitude e facilitando a súa participación na vida política, cultural e social, así como o artigo 10 da Constitución, dos dereitos e deberes fundamentais, que establece a dignidade da persoa como fundamento da orde política e da paz social. En congruencia con estes preceptos a Carta Magna, no seu artigo 49, referíndose ás persoas con discapacidade, ordena ós poderes públicos que presten a atención especializada que requiran e o amparo especial para o desfrute dos seus dereitos.

Estes dereitos e liberdades enunciados constitúen hoxe un dos eixes esenciais na actuación sobre a discapacidade. Os poderes públicos deben asegurar que as persoas con discapacidade poidan desfrutar do conxunto de tódolos dereitos humanos: civís, sociais, económicos e culturais.

Transcorridos máis de vinte anos desde a promulgación da Lei de integración social dos minusválidos, sen pór en cuestión a súa vixencia, considérase necesario promulgar outra norma legal, que a complementa e que sirva de renovado impulso ás políticas de equiparación das persoas con discapacidade. Dúas razóns xustifican esta nova lei: a persistencia na sociedade de desigualdades, a pesar das inequívocas proclamacións constitucionais e ó meritorio esforzo feito a partir daquela lei, e, o que é máis importante aínda, os cambios operados na maneira de entenderlo fenómeno da «discapacidade» e, consecuentemente, a aparición de novos enfoques e estratexias: hoxe é sabido que as desvantaxes que presenta unha persoa con discapacidade teñen a súa orixe nas súas dificultades persoais, pero tamén e sobre todo nos obstáculos e condicións limitativas que na propia sociedade, concibida de acordo co patrón da persoa media, se opoñen á plena participación destes cidadáns.

Sendo isto así, é preciso deseñar e pór en marcha estratexias de intervención que operen simultaneamente sobre as condicións persoais e sobre as condicións ambientais.

Nesta perspectiva móvense dúas estratexias de intervención relativamente novas e que desde orixes distintas van, sen embargo, converxendo progresivamente. Trátase da estratexia de «loita contra a discriminación» e a de «accesibilidade universal».

A estratexia de loita contra a discriminación inscríbese na longa marcha dalgunhas minorías por lograla igualdade de trato e polo dereito á igualdade de oportunidades.

No ámbito internacional existe unha gran sensibilidade en torno á igualdade de oportunidades e á non discriminación por calquera condición ou circunstancia persoal ou social. Así, a Organización de Nacións Unidas (ONU), o Consello de Europa e a Unión Europea, entre outras organizacións internacionais, traballan nestes momentos na preparación de documentos programáticos ou xurídicos sobre a protección dos dereitos das persoas con discapacidade. A Unión Europea e o Consello de Europa, en concreto, recoñecen respectivamente o dereito de tódalas persoas á igualdade ante a lei e á protección contra a discriminación tanto na Carta dos Dereitos Fundamentais da Unión Europea como no Convenio Europeo para a Protección dos Dereitos Humanos e das Liberdades Fundamentais.

O artigo 13 do Tratado constitutivo da Comunidade Europea habilita o Consello para «adoptar accións ade-

cuadas para loitar contra a discriminación por motivos de sexo, de orixe racial ou étnica, relixión ou conviccións, discapacidade, idade ou orientación sexual». En desenvolvemento desta competencia adoptáronse unha serie de directivas, tales como a Directiva 2000/43/CE, que se ocupa do principio de igualdade de trato e non discriminación das persoas por motivo da súa orixe racial ou étnica, a Directiva 2000/78/CE para a igualdade de trato no emprego e a ocupación por motivos de relixión ou conviccións, de discapacidade, de idade ou de orientación sexual, e a Directiva 2002/73/CE para a igualdade entre homes e mulleres no que se refire ó acceso ó emprego, á formación e á promoción profesionais e ás condicións de traballo.

O concepto de accesibilidade, pola súa parte, está na súa orixe moi unido ó movemento promovido por algunhas organizacións de persoas con discapacidade, organismos internacionais e expertos en favor do modelo de «vida independente», que defende unha participación máis activa destas persoas na comunidade sobre unhas bases novas: como cidadáns titulares de dereitos; suxeitos activos que exercen o dereito a tomar decisións sobre a súa propia existencia e non meros pacientes ou beneficiarios de decisións alleas; como persoas que teñen especiais dificultades para satisfacer unhas necesidades que son normais, máis que persoas especiais con necesidades diferentes ó resto dos seus cidadáns e como cidadáns que para atender esas necesidades demandan apoios persoais, pero tamén modificacións nos contornos que erradiquen aqueles obstáculos que lles impiden a súa plena participación.

O movemento en favor dunha vida independente demandou nun primeiro momento contornos máis practicables. Posteriormente, deste concepto de eliminar barreiras físicas pasouse a demandar «deseño para todos», e non só dos contornos, reivindicando finalmente a «accesibilidade universal» como condición que deben cumprilos contornos, produtos e servizos para que sexan comprensibles, utilizables e practicables por tódalas persoas.

A non accesibilidade dos contornos, produtos e servizos constitúe, sen dúbida, unha forma sutil pero moi eficaz de discriminación, de discriminación indirecta neste caso, pois xera unha desvantaxe certa ás persoas con discapacidade en relación con aquelas que non o son, o mesmo que ocorre cando unha norma, criterio ou práctica trata menos favorablemente a unha persoa con discapacidade que a outra que non o é. Converxen así as correntes de accesibilidade e de non discriminación.

Pois ben, nesta lei recóllense estas dúas novas correntes e conflúen coa xa antiga pero vixente LISMI, que desenvolveu sobre todo medidas de acción positiva. Non discriminación, acción positiva e accesibilidade universal constitúen a trama sobre a que se dispuxo un conxunto de disposicións que perseguen con novos medios un obxectivo xa coñecido: garantir e recoñece-lo dereito das persoas con discapacidade á igualdade de oportunidades en tódolos ámbitos da vida política, económica, cultural e social.

É de notar que a lei se aproba coincidindo no tempo co Ano Europeo das Persoas con Discapacidade, polo que constitúe unha das achegas máis significativas da sociedade española ó esforzo colectivo de emancipación histórica das persoas con discapacidade.

II

A lei estrutúrase en tres capítulos, catro disposicións adicionais e trece disposicións derradeiras.

No capítulo I recóllense as disposicións xerais da lei que se refiren ó seu obxecto, quen son os titulares dos

dereitos e os principios que a inspiran, deténdose na definición dunha serie de conceptos a explicación dos cales resulta imprescindible para garantir unha adecuada interpretación da lei e de salvagarda-lo principio de seguridade xurídica.

Cómpre sinalar neste primeiro capítulo a definición de «igualdade de oportunidades» como o resultado de suma-la ausencia de discriminación coas medidas de acción positiva.

Por último, contén os ámbitos en que son aplicables as medidas de garantía. A lei procurou, seguindo as tendencias internacionais máis actuais, fixa-los ámbitos materiais máis relevantes para garanti-la igualdade de oportunidades dos cidadáns con algunha discapacidade.

O capítulo II inclúe o establecemento de medidas para garantir que o dereito á igualdade de oportunidades sexa efectivo. Tipifícanse, sen desenvolve-lo seu alcance, as grandes categorías desas medidas.

En efecto, unha parte relevante deste capítulo recolle o compromiso de desenvolve-la normativa básica de equiparación e qué tipo de disposicións se teñen que recoller nesa normativa. Autorízase o Goberno para ese desenvolvemento progresivo, que hai que pór en conexión coas fases e co calendario recollidos nas disposicións derradeiras.

O capítulo III institúe unha serie de medidas para levar a cabo unha política de equiparación, máis alá das que se recoñecen no capítulo II. Estas medidas son basicamente de dous tipos: de fomento e de defensa.

O fomento establece medidas de sensibilización, de fomento do desenvolvemento tecnolóxico e fondos para o desenvolvemento conxunto con outras administracións de proxectos innovadores, que se articularán e desenvolverán mediante plans estatais de accesibilidade e de non discriminación.

Entre as medidas de defensa, pola súa sinxeleza, rapidez e comodidade para as partes, poténciase o recurso á arbitrase para dirimi-la resolución de conflitos que poidan xurdir.

As persoas que sufrisen discriminación baseada na discapacidade teñen que dispor dunha protección xudicial adecuada que recolla a adopción das medidas necesarias para pór fin á vulneración do dereito e restablece-lo prexudicado no exercicio daquel.

Con esta mesma finalidade de asegurar un nivel de protección máis efectivo, lexitímase as persoas xurídicas que estean legalmente habilitadas para a defensa dos dereitos e intereses lexitimos colectivos para que poidan intervenir en procesos en nome do demandante e co seu consentimento.

A disposición adicional primeira recolle a modificación do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo, para o establecemento do dereito a excedencia por coidado dun familiar que non se poida valer por si mesmo e non realice actividade remunerada, entre outros, por motivos de discapacidade.

A disposición adicional segunda modifica a Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, no mesmo sentido que o exposto no parágrafo anterior.

A disposición adicional terceira modifica a Lei 49/1960, do 21 de xullo, de propiedade horizontal, para obriga-la comunidade de propietarios á realización de obras de accesibilidade en elementos comúns a favor de persoas con discapacidade, e co límite de que tales obras non excedan o importe de tres mensualidades; en caso contrario, unicamente serán esixibles se foron aprobadas por acordo coa maioría correspondente.

A disposición adicional cuarta modifica a disposición adicional sexta da Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, en

relación coa supresión da diminución da capacidade de traballo na determinación de grao mínimo de minusvalidez concernente ás medidas de fomento do emprego e ás modalidades de contratación.

O texto, para garanti-lo establecemento das medidas determinadas por esta lei, contén nas disposicións derradeiras mandatos explícitos de desenvolvemento e aplicación en fases e tempos.

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto da lei.*

1. Esta lei ten por obxecto establecer medidas para garantir e facer efectivo o dereito á igualdade de oportunidades das persoas con discapacidade, conforme os artigos 9.2, 10, 14 e 49 da Constitución.

Para estes efectos, enténdese por igualdade de oportunidades a ausencia de discriminación, directa ou indirecta, que teña a súa causa nunha discapacidade, así como a adopción de medidas de acción positiva orientadas a evitar ou compensa-las desvantaxes dunha persoa con discapacidade para participar plenamente na vida política, económica, cultural e social.

2. Para os efectos desta lei, terán a consideración de persoas con discapacidade aquelas ás que se lles recoñecese un grao de minusvalidez igual ou superior ó 33 por cento. En todo caso, consideraranse afectados por unha minusvalidez en grao igual ou superior ó 33 por cento os pensionistas da Seguridade Social que teñan recoñecida unha pensión de incapacidade permanente no grao de total, absoluta ou grande invalidez, e os pensionistas de clases pasivas que teñan recoñecida unha pensión de xubilación ou de retiro por incapacidade permanente para o servizo ou inutilidade.

A acreditación do grao de minusvalidez realizarase nos termos establecidos regulamentariamente e terá validez en todo o territorio nacional.

Artigo 2. *Principios.*

Esta lei inspírase nos principios de vida independente, normalización, accesibilidade universal, deseño para todos, diálogo civil e transversalidade das políticas en materia de discapacidade.

Para estes efectos, enténdese por:

a) Vida independente: a situación en que a persoa con discapacidade exerce o poder de decisión sobre a súa propia existencia e participa activamente na vida da súa comunidade, conforme o dereito ó libre desenvolvemento da personalidade.

b) Normalización: o principio en virtude do cal as persoas con discapacidade deben poder levar unha vida normal, accedendo ós mesmos lugares, ámbitos, bens e servizos que están á disposición de calquera outra persoa.

c) Accesibilidade universal: a condición que deben cumprir-los contornos, procesos, bens, produtos e servizos, así como os obxectos ou instrumentos, ferramentas e dispositivos, para ser comprensibles, utilizables e practicables por tódalas persoas en condicións de seguridade e comodidade e da forma máis autónoma e natural posible. Presupón a estratexia de «deseño para todos» e enténdese sen prexuízo dos axustes razoables que se deban adoptar.

d) Deseño para todos: a actividade pola que se concibe ou proxecta, desde a orixe, e sempre que isto sexa posible, contornos, procesos, bens, produtos, servizos, obxectos, instrumentos, dispositivos ou ferramentas, de

tal forma que poidan ser utilizados por tódalas persoas, na maior extensión posible.

e) Diálogo civil: o principio en virtude do cal as organizacións representativas de persoas con discapacidade e das súas familias participan, nos termos que establecen as leis e demais disposicións normativas, na elaboración, execución, seguimento e avaliación das políticas oficiais que se desenvolven na esfera das persoas con discapacidade.

f) Transversalidade das políticas en materia de discapacidade, o principio en virtude do cal as actuacións que desenvolven as administracións públicas non se limitan unicamente a plans, programas e accións específicos, pensados exclusivamente para estas persoas, senón que comprenden as políticas e liñas de acción de carácter xeral en calquera dos ámbitos de actuación pública, onde se terán en conta as necesidades e demandas das persoas con discapacidade.

Artigo 3. *Ámbito de aplicación.*

De acordo co principio de transversalidade das políticas en materia de discapacidade, esta lei aplicarase nos seguintes ámbitos:

- a) Telecomunicacións e sociedade da información.
- b) Espacios públicos urbanizados, infraestructuras e edificación.
- c) Transportes.
- d) Bens e servicios á disposición do público.
- e) Relacións coas administracións públicas.

A garantía e a efectividade do dereito á igualdade de oportunidades das persoas con discapacidade no ámbito do emprego e da ocupación, rexerá polo establecido nesta lei que terá carácter supletorio ó disposto na lexislación específica de medidas para a aplicación do principio de igualdade de trato no emprego e na ocupación.

CAPÍTULO II

Igualdade de oportunidades

Artigo 4. *Vulneración do dereito á igualdade de oportunidades.*

Entenderase que se vulnera o dereito á igualdade de oportunidades das persoas con discapacidade cando se produzan discriminacións directas ou indirectas, acosos, incumprimentos das esixencias de accesibilidade e de realizar axustes razoables, así como o incumprimento das medidas de acción positiva legalmente establecidas.

Artigo 5. *Garantías do dereito á igualdade de oportunidades.*

Co fin de garantírlle-lo dereito á igualdade de oportunidades ás persoas con discapacidade, os poderes públicos establecerán medidas contra a discriminación e medidas de acción positiva.

Artigo 6. *Medidas contra a discriminación.*

1. Considéranse medidas contra a discriminación aquelas que teñan como finalidade previr ou corrir que unha persoa con discapacidade sexa tratada dunha maneira directa ou indirecta menos favorablemente que outra que non o sexa, nunha situación análoga ou comparable.

2. Entenderase que existe discriminación indirecta cando unha disposición legal ou regulamentaria, unha

cláusula convencional ou contractual, un pacto individual, unha decisión unilateral ou un criterio ou práctica, ou ben un contorno, produto ou servicio, aparentemente neutros, poidan ocasionar unha desvantaxe particular a unha persoa respecto doutras por razón de discapacidade, sempre que obxectivamente non respondan a unha finalidade lexítima e que os medios para a consecución desta finalidade non sexan adecuados e necesarios.

Artigo 7. *Contido das medidas contra a discriminación.*

As medidas contra a discriminación poderán consistir en prohibición de condutas discriminatorias e de acoso, esixencias de accesibilidade e esixencias de eliminación de obstáculos e de realizar axustes razoables.

Para estes efectos, enténdese por:

a) Conduta de acoso: toda conduta relacionada coa discapacidade dunha persoa, que teña como obxectivo ou consecuencia atentar contra a súa dignidade ou crear un contorno intimidatorio, hostil, degradante, humillante ou ofensivo.

b) Esixencias de accesibilidade: os requisitos que deben cumprilos contornos, os produtos e os servicios, así como as condicións de non discriminación en normas, criterios e prácticas, de acordo cos principios de accesibilidade universal de deseño para todos.

c) Axuste razoable: as medidas de adecuación do ambiente físico, social e actitudinal ás necesidades específicas das persoas con discapacidade que, de forma eficaz e práctica e sen que supoña unha carga desproporcionada, faciliten a accesibilidade ou participación dunha persoa con discapacidade en igualdade de condicións co resto dos cidadáns.

Para determinar se unha carga é ou non proporcionada teranse en conta os custos da medida, os efectos discriminatorios que supoña para as persoas con discapacidade a súa non adopción, a estrutura e características da persoa, da entidade ou da organización que ten que pola en práctica e a posibilidade que teña de obter financiamento oficial ou calquera outra axuda.

Para este fin, as administracións públicas competentes poderán establecer un réxime de axudas públicas para contribuír a sufraga-los custos derivados da obriga de realizar axustes razoables.

As discrepancias entre o solicitante do axuste razoable e o suxeito obrigado poderán ser resoltas a través do sistema de arbitraje previsto no artigo 17 desta lei, sen prexuízo da protección administrativa ou xudicial que en cada caso proceda.

Artigo 8. *Medidas de acción positiva.*

1. Considéranse medidas de acción positiva aqueles apoios de carácter específico destinados a previr ou compensar as desvantaxes ou especiais dificultades que teñen as persoas con discapacidade na incorporación e na participación plena nos ámbitos da vida política, económica, cultural e social, atendendo ós diferentes tipos e graos de discapacidade.

2. Os poderes públicos adoptarán as medidas de acción positiva suplementarias para aquelas persoas con discapacidade que obxectivamente sofren un maior grao de discriminación ou presentan menor igualdade de oportunidades, como son as mulleres con discapacidade, as persoas con discapacidade severamente afectadas, as persoas con discapacidade que non se poden representar a si mesmas ou as que padecen unha máis acusada exclusión social por razón da súa discapacidade, así como as persoas con discapacidade que viven habitualmente no ámbito rural.

3. Así mesmo, no marco da política oficial de protección á familia, os poderes públicos adoptarán medidas especiais de acción positiva respecto das familias nas cales algún dos seus membros sexa unha persoa con discapacidade.

Artigo 9. *Contido das medidas de acción positiva.*

1. As medidas de acción positiva poderán consistir en apoios complementarios e normas, criterios e prácticas máis favorables. Os apoios complementarios poderán ser axudas económicas, axudas técnicas, asistencia persoal, servizos especializados e axudas e servizos auxiliares para a comunicación.

Estas medidas terán natureza de mínimos, sen prexuízo das medidas que poidan establecer as comunidades autónomas no ámbito das súas competencias.

2. En particular, as administracións públicas garantirán que as axudas e subvencións públicas promovan a efectividade do dereito á igualdade de oportunidades das persoas con discapacidade así como as persoas con discapacidade que viven habitualmente no ámbito rural.

Artigo 10. *Condicións básicas de accesibilidade e non discriminación.*

1. O Goberno, sen prexuízo das competencias atribuídas ás comunidades autónomas e ás corporacións locais, regulará unhas condicións básicas de accesibilidade e non discriminación que garantan uns mesmos niveis de igualdade de oportunidades a tódolos cidadáns con discapacidade.

Esta regulación será gradual no tempo e no alcance e no contido das obrigas impostas, e abranguerá tódolos ámbitos e áreas das enumeradas no capítulo I.

2. As condicións básicas de accesibilidade e non discriminación establecerán, para cada ámbito ou área, medidas concretas para previr ou suprimir discriminacións, e para compensar desvantaxes ou dificultades. Inclúiranse disposicións sobre, polo menos, os seguintes aspectos:

a) Esixencias de accesibilidade dos edificios e contornos, dos instrumentos, equipamentos e tecnoloxías, e dos bens e produtos utilizados no sector ou área. En particular, a supresión de barreiras nas instalacións e a adaptación de equipamentos e de instrumentos.

b) Condicións máis favorables no acceso, participación e utilización dos recursos de cada ámbito ou área e condicións de non discriminación en normas, criterios e prácticas.

c) Apoios complementarios, tales como axudas económicas, tecnolóxicas de apoio, servizos ou tratamentos especializados e outros servizos persoais. En particular, axudas e servizos auxiliares para a comunicación, como sistemas aumentativos e alternativos, sistemas de apoios á comunicación oral e lingua de signos ou outros dispositivos que permitan a comunicación.

d) A adopción de normas internas nas empresas ou nos centros que promovan e estimulen a eliminación de desvantaxes ou situacións xerais de discriminación ás persoas con discapacidade.

e) Plans e calendario para a implantación das esixencias de accesibilidade e para o establecemento das condicións máis favorables e de non discriminación.

f) Medios e recursos humanos e materiais para a promoción da accesibilidade e a non discriminación no ámbito de que se trate.

3. As condicións básicas de accesibilidade e non discriminación estableceranse tendo en conta os diferentes tipos e graos de discapacidade que deberán orientar tanto o deseño inicial como os axustes razoables dos contornos, produtos e servizos de cada ámbito de aplicación da lei.

CAPÍTULO III

Fomento e defensa

Artigo 11. *Medidas de fomento e defensa.*

As administracións públicas, no ámbito das súas competencias, promoverán e facilitarán o desenvolvemento de medidas de fomento e de instrumentos e mecanismos de protección xurídica para levar a cabo unha política de igualdade de oportunidades, mediante a adopción das medidas necesarias para que se supriman as disposicións normativas e as prácticas contrarias á igualdade de oportunidades e o establecemento de medidas para evitar calquera forma de discriminación por causa de discapacidade.

SECCIÓN 1.ª MEDIDAS DE FOMENTO

Artigo 12. *Medidas de sensibilización e formación.*

As administracións públicas desenvolverán e promoverán actividades de información, campañas de sensibilización, accións formativas e cantas outras sexan necesarias para a promoción da igualdade de oportunidades e a non discriminación.

Artigo 13. *Medidas para fomentar a calidade.*

As administracións públicas adecuarán os seus plans de calidade para lles aseguraren a igualdade de oportunidades ós cidadáns con discapacidade. Para isto, incluírán neles normas uniformes mínimas de non discriminación e de accesibilidade, e desenvolverán indicadores de calidade e guías de boas prácticas.

Artigo 14. *Medidas de innovación e desenvolvemento de normas técnicas.*

1. As administracións públicas fomentarán a innovación en tódolos aspectos relacionados coa calidade de vida das persoas con discapacidade. Para isto, promoverán a investigación nas áreas relacionadas coa discapacidade nos plans de investigación, desenvolvemento e innovación (I+D+I).

2. Así mesmo, facilitarán e apoiarán o desenvolvemento de normativa técnica, así como a revisión da existente, de forma que asegure a non discriminación en procesos, deseños e desenvolvementos de tecnoloxías, produtos, servizos e bens, en colaboración coas entidades e coas organizacións de normalización e certificación e tódolos axentes implicados.

Artigo 15. *Participación das organizacións representativas das persoas con discapacidade e as súas familias.*

1. As persoas con discapacidade e as súas familias, a través das súas organizacións representativas, participarán na preparación, na elaboración e na adopción das decisións que lles concirnen, sendo obriga das administracións públicas na esfera das súas respectivas competencias promover as condicións para asegurar que esta participación sexa real e efectiva. De igual modo, promoverase a súa presenza permanente nos órganos das administracións públicas, de carácter participativo e consultivo, as funcións dos cales estean directamente relacionadas con materias que teñan incidencia en esferas de interese preferente para persoas con discapacidade e as súas familias.

2. As administracións públicas promoverán e facilitarán o desenvolvemento das asociacións e demais enti-

dades en que se agrupan as persoas con discapacidade e as súas familias. Así mesmo, ofrecerán apoio financeiro e técnico para o desenvolvemento das súas actividades e poderán establecer convenios para o desenvolvemento de programas de interese social.

3. O Consello Nacional da Discapacidade é o órgano colexiado interministerial de carácter consultivo, adscrito ó Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais, no cal se institucionaliza a colaboración entre as organizacións representativas das persoas con discapacidade e as súas familias e a Administración xeral do Estado, co obxecto de coordinar e definir unha política coherente de atención integral a este grupo cidadán.

En particular, corresponderalle ó Consello Nacional da Discapacidade a promoción da igualdade de oportunidades e non discriminación das persoas con discapacidade; para este efecto constituirase no seu seo unha oficina permanente especializada, coa que colaborarán as asociacións de utilidade pública máis representativas das persoas con discapacidade e as súas familias.

Artigo 16. *Plans e programas de accesibilidade e para a non discriminación.*

A Administración xeral do Estado promoverá, en colaboración con outras administracións públicas e coas organizacións representativas das persoas con discapacidade e as súas familias, a elaboración, o desenvolvemento e a execución de plans e programas en materia de accesibilidade e non discriminación.

SECCIÓN 2.ª MEDIDAS DE DEFENSA

Artigo 17. *Arbitraje.*

1. Logo de audiencia dos sectores interesados e das organizacións representativas das persoas con discapacidade e as súas familias, o Goberno establecerá un sistema arbitral que, sen formalidades especiais, atenda e resolva con carácter vinculante e executivo para ámbalas partes, as queixas ou reclamacións das persoas con discapacidade en materia de igualdade de oportunidades e non discriminación, sempre que non existan indicios racionais de delicto, todo isto sen prexuízo da protección administrativa e xudicial que en cada caso proceda.

2. O sometemento das partes ó sistema arbitral será voluntario e deberá constar expresamente por escrito.

3. Os órganos de arbitraje estarán integrados por representantes dos sectores interesados, das organizacións representativas das persoas con discapacidade e as súas familias e das administracións públicas dentro do ámbito das súas competencias.

Artigo 18. *Tutela xudicial e protección contra as represalias.*

1. A tutela xudicial do dereito á igualdade de oportunidades das persoas con discapacidade comprenderá a adopción de tódalas medidas que sexan necesarias para pór fin á violación do dereito e previr violacións posteriores, así como para restablece-lo prexudicado no exercicio pleno do seu dereito.

2. A indemnización ou reparación a que poida dar lugar a reclamación correspondente non estará limitada por un tope máximo fixado a priori. A indemnización por dano moral procederá aínda cando non existan prexuízos de carácter económico e valorarase atendendo ás circunstancias da infracción e á gravidade da lesión.

3. Adoptaranse as medidas que sexan necesarias para protexe-las persoas físicas ou xurídicas contra calquera trato adverso ou consecuencia negativa que se poida producir como reacción ante unha reclamación ou ante un procedemento destinado a esixi-lo cumprimento do principio de igualdade de oportunidades.

Artigo 19. *Lexitimación.*

Sen prexuízo da lexitimación individual das persoas afectadas, as persoas xurídicas legalmente habilitadas para a defensa dos dereitos e intereses lexítimos colectivos poderán actuar nun proceso en nome e interese das persoas que así o autoricen, coa finalidade de facer efectivo o dereito de igualdade de oportunidades, defendendo os seus dereitos individuais e recaendo nas ditas persoas os efectos daquela actuación.

Artigo 20. *Criterios especiais sobre a proba de feitos relevantes.*

1. Naqueles procesos xurisdiccionais en que das alegacións da parte demandante se deduza a existencia de graves indicios de discriminación directa ou indirecta por razón de discapacidade, o xuíz ou o tribunal, trala apreciación destes, tendo presente a dispoñibilidade e a facilidade probatoria que corresponde a cada unha das partes do litixio e o principio procesual de igualdade de partes, poderalle esixir ó demandado a achega dunha xustificación obxectiva e razoable, das medidas adoptadas e da súa proporcionalidade.

2. O establecido no punto anterior non é de aplicación ós procesos penais nin ós contencioso-administrativos interpostos contra resolucións sancionadoras.

Disposición adicional primeira. *Modificación do Estatuto dos traballadores.*

O segundo parágrafo do artigo 46.3 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo, na redacción dada pola Lei 39/1999, do 5 de novembro, queda redactado da seguinte maneira:

«Tamén terán dereito a un período de excedencia, de duración non superior a un ano, salvo que se estableza unha duración maior por negociación colectiva, os traballadores para atender ó coidado dun familiar, ata o segundo grao de consanguinidade ou afinidade, que por razóns de idade, accidente, enfermidade ou discapacidade non se poida valer por si mesmo, e non desempeñe actividade retribuída.»

Disposición adicional segunda. *Modificación da Lei de medidas para a reforma da función pública.*

O segundo parágrafo do artigo 29.4 da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, queda redactado da seguinte maneira:

«Tamén terán dereito a un período de excedencia, de duración non superior a un ano, os funcionarios para atende-lo coidado dun familiar que se encontre ó seu cargo, ata o segundo grao inclusive de consanguinidade ou afinidade, que, por razóns de idade, accidente, enfermidade ou discapacidade, non se poida valer por si mesmo e non desempeñe actividade retribuída.»

Disposición adicional terceira. *Modificación da Lei de propiedade horizontal.*

1. O artigo 10 da Lei 49/1960, do 21 de xullo, pola que se regula a propiedade horizontal, queda redactado da seguinte maneira:

«1. Será obriga da comunidade a realización das obras necesarias para o adecuado sostemento e conservación do inmovible e dos seus servizos, de modo que reúna as debidas condicións estruturais, de estanquidade, habitabilidade, accesibilidade e seguridade.

2. Así mesmo, a comunidade, por instancia dos propietarios na vivenda dos cales vivan, traballen ou presten os seus servizos altruístas ou voluntarios persoas con discapacidade, ou maiores de setenta anos, virá obrigada a realiza-las obras de accesibilidade que sexan necesarias para un uso adecuado á súa discapacidade dos elementos comúns, ou para a instalación de dispositivos mecánicos e electrónicos que favorezan a súa comunicación co exterior, o importe total dos cales non exceda de tres mensualidades ordinarias de gastos comúns.

3. Os propietarios que se opoñan ou demoren inxustificadamente a execución das ordes dictadas pola autoridade competente responderán individualmente das sancións que se poidan impor en vía administrativa.

4. En caso de discrepancia sobre a natureza das obras que hai que realizar resolverá o procedente a xunta de propietarios. Tamén poderán os interesados solicitar arbitraje ou dictame técnico nos termos establecidos na lei.

5. O pagamento dos gastos derivados da realización das obras de conservación e de accesibilidade a que se refire este artigo estará afecto o piso ou local nos mesmos termos e condicións que os establecidos no artigo 9 para os gastos xerais.»

2. O artigo 11 da Lei 49/1960, do 21 de xullo, pola que se regula a propiedade horizontal, queda redactado da seguinte maneira:

«1. Ningún propietario poderá esixir novas instalacións, servizos ou melloras non requiridos para a adecuada conservación, habitabilidade, seguridade e accesibilidade do inmovible, segundo a súa natureza e características.

2. Cando se adopten validamente acordos para realizar innovacións non esixibles a teor do punto anterior e a cota de instalación das cales exceda do importe de tres mensualidades ordinarias de gastos comúns, o disidente non resultará obrigado, nin se modificará a súa cota, incluso no caso de que non se lle poida privar da mellora ou vantaxe.

Se o disidente desexa, en calquera tempo, participar das vantaxes da innovación, terá que aboa-la súa cota nos gastos de realización e mantemento, debidamente actualizados mediante a aplicación do correspondente xuro legal.

3. Cando se adopten validamente acordos para a realización de obras de accesibilidade, a comunidade quedara obrigada ó pagamento dos gastos aínda cando o seu importe exceda de tres mensualidades ordinarias de gastos comúns.

4. As innovacións que fagan inservible algunha parte do edificio para o uso e disfrute dun propietario requirirán, en todo caso, o consentimento expreso deste.

5. As derramas para o pagamento de melloras realizadas ou por realizar no inmovible serán a cargo de quen sexa propietario no momento da esixibilidade das cantidades afectas ó pagamento das ditas melloras.»

3. A norma 1.ª do artigo 17 da Lei 49/1960, do 21 de xullo, pola que se regula a propiedade horizontal, queda redactada da seguinte maneira:

«1.ª A unanimidade só será esixible para a validez dos acordos que impliquen a aprobación ou modificación das regras contidas no título constitutivo da propiedade horizontal ou nos estatutos da comunidade.

O establecemento ou supresión dos servizos de ascensor, portería, conserxería, vixilancia ou outros servizos comúns de interese xeral, incluso cando supoñan a modificación do título constitutivo ou dos estatutos, requirirá o voto favorable das tres quintas partes do total dos propietarios que, pola súa vez, representen as tres quintas partes das cotas de participación. O arrendamento de elementos comúns que non teña asignado un uso específico no inmovible requirirá igualmente o voto favorable das tres quintas partes do total dos propietarios que, pola súa vez, representen as tres quintas partes das cotas de participación, así como o consentimento do propietario directamente afectado, se o houber.

Sen prexuízo do disposto nos artigos 10 e 11 desta lei, a realización de obras ou o establecemento de novos servizos comúns que teñan por finalidade a supresión de barreiras arquitectónicas que dificulten o acceso ou a mobilidade de persoas con minusvalidez, incluso cando impliquen a modificación do título constitutivo, ou dos estatutos, requirirá o voto favorable da maioría dos propietarios que, pola súa vez, representen a maioría das cotas de participación.

Para os efectos establecidos nos parágrafos anteriores desta norma, computaranse como votos favorables os daqueles propietarios ausentes da Xunta, debidamente citados, os que unha vez informados do acordo adoptado polos presentes, conforme o procedemento establecido no artigo 9, non manifesten a súa discrepancia por comunicación a quen exerza as funcións de secretario da comunidade no prazo de 30 días naturais, por calquera medio que permita ter constancia da recepción.

Os acordos validamente adoptados consonte o disposto nesta norma obrigan a tódolos propietarios.»

Disposición adicional cuarta. *Modificación da Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.*

A disposición adicional sexta da Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, queda redactada da seguinte maneira:

«Disposición adicional sexta. *Grao mínimo de minusvalidez en relación coas medidas de fomento do emprego e as modalidades de contratación.*

O grao mínimo de minusvalidez necesario para xera-lo dereito ós beneficios establecidos nas medidas de fomento do emprego para o mercado ordinario de traballo a favor dos discapacitados, así como para que as persoas con discapacidade poidan ser contratadas en prácticas ou para a formación no dito mercado ordinario de traballo con

aplicación das peculiaridades previstas para este colectivo deberá ser igual ou superior ó 33 por cento.»

Disposición derradeira primeira. *Facultades de execución e desenvolvemento.*

O Goberno, por proposta conxunta do Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais e dos ministerios competentes na materia, logo de consulta ó Consello Nacional da Discapacidade e, se é o caso, ás respectivas conferencias sectoriais, queda autorizado para dictar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e a execución desta lei.

Disposición derradeira segunda. *Consello Nacional da Discapacidade.*

O Consello Estatal de Persoas con Discapacidade pasa a denominarse Consello Nacional da Discapacidade. No prazo de seis meses desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno modificará a normativa reguladora do Consello Estatal de Persoas con Discapacidade, co obxecto de adecuala ó establecido nesta lei, e en particular, á súa nova denominación e ó establecido no punto 3 do artigo 15.

Disposición derradeira terceira. *Estatuto do Real Padroado sobre Discapacidade.*

No prazo de seis meses desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno modificará o Real decreto polo que se aproba o Estatuto do Real Padroado sobre Discapacidade, co fin de incorporar no Consello do citado organismo ás organizacións representativas de persoas con discapacidade e as súas familias.

Disposición derradeira cuarta. *Plan Nacional de Accesibilidade.*

No prazo de seis meses o Goberno, en cumprimento do previsto no artigo 16 desta lei, aprobará un plan nacional de accesibilidade 2004-2012. O plan desenvolverase a través de fases de actuación trienal e no seu deseño, execución e seguimento participarán as asociacións máis representativas de utilidade pública de ámbito estatal das persoas con discapacidade.

Disposición derradeira quinta. *Condicións básicas de accesibilidade e non discriminación nas relacións coas administracións públicas.*

1. No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno establecerá as condicións básicas de accesibilidade e non discriminación que, segundo o previsto no artigo 10, deberán reuni-las oficinas públicas, dispositivos e servizos de atención ó cidadán e aqueles de participación nos asuntos públicos, incluídos os relativos á Administración de xustiza e á participación na vida política e nos procesos electorais.

En particular, dentro deste prazo, o Goberno adoptará para as persoas con discapacidade as normas que, con carácter xeral e en aplicación do principio de servizo ós cidadáns, recolle o artigo 4 da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado.

As condicións básicas de accesibilidade e non discriminación serán obrigatorias segundo o calendario seguinte:

a) No prazo de tres a cinco anos desde a entrada en vigor desta lei, tódolos contornos, produtos e ser-

vicios novos serán accesibles, e toda disposición, criterio ou práctica administrativa discriminatoria será corrixida.

b) No prazo de 15 a 17 anos desde a entrada en vigor desta lei, tódolos contornos, produtos e servizos existentes e toda disposición, criterio ou práctica cumpriran as esixencias de accesibilidade e non discriminación.

2. No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno deberá realiza-los estudos integrais sobre a accesibilidade daqueles contornos ou sistemas que se consideren máis relevantes desde o punto de vista da non discriminación e a accesibilidade universal.

Disposición derradeira sexta. *Condicións básicas de accesibilidade e non discriminación para o acceso e a utilización dos bens e servizos á disposición do público.*

1. No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno aprobará unhas condicións básicas de accesibilidade e non discriminación, segundo o previsto no artigo 10 desta lei, para o acceso e utilización dos bens e servizos á disposición do público polas persoas con discapacidade. Estas condicións básicas serán obrigatorias segundo o calendario seguinte:

a) Nos bens e servizos novos de titularidade pública, no prazo de cinco a sete anos desde a entrada en vigor desta lei; nos novos de titularidade privada que concerten ou subministren as administracións públicas, no prazo de sete a nove anos; e no resto de bens e servizos de titularidade privada que sexan novos, no prazo de 15 a 17 anos.

b) Nos bens e servizos xa existentes e que sexan susceptibles de axustes razoables, tales axustes deberán realizar no prazo de 12 a 14 anos desde a entrada en vigor desta lei, cando sexan bens e servizos de titularidade pública ou bens e servizos de titularidade privada que concerten ou subministren as administracións públicas, e no prazo de 15 a 17 anos, cando se trate do resto de bens e servizos de titularidade privada.

2. No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno deberá realiza-los estudos integrais sobre a accesibilidade a bens ou servizos que se consideren máis relevantes desde o punto de vista da non discriminación e accesibilidade universal.

Disposición derradeira sétima. *Condicións básicas de accesibilidade e non discriminación para o acceso e utilización das tecnoloxías, produtos e servizos relacionados coa sociedade da información e cos medios de comunicación social.*

1. No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno aprobará, segundo o previsto no seu artigo 10, unhas condicións básicas de accesibilidade e non discriminación para o acceso e utilización das tecnoloxías, produtos e servizos relacionados coa sociedade da información e de calquera medio de comunicación social, que serán obrigatorias no prazo de catro a seis anos desde a entrada en vigor desta lei para tódolos produtos e servizos novos, e no prazo de oito a dez anos para todos aqueles existentes que sexan susceptibles de axustes razoables.

2. No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno deberá realiza-los estudos integrais sobre a accesibilidade ós ditos bens ou servizos que se consideren máis relevantes desde o punto de vista da non discriminación e accesibilidade universal.

Disposición derradeira oitava. *Condicións básicas de accesibilidade e non discriminación para o acceso e utilización dos medios de transporte.*

1. No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno aprobará, segundo o previsto no artigo 10 desta lei, e en razón das necesidades, peculiaridades e esixencias que concorran en cada suposto, unhas condicións básicas de accesibilidade e non discriminación para o acceso e utilización dos medios de transporte por persoas con discapacidade. Estas condicións serán obrigatorias nos seguintes prazos a partir da entrada en vigor desta lei, de cinco a sete anos para as infraestructuras e material de transporte novo, e de quince a dezasete anos para todos aqueles existentes que sexan susceptibles de axustes razoables.

2. No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno deberá realiza-los estudos integrais sobre a accesibilidade ós diferentes medios de transporte, no que se considere máis relevante desde o punto de vista da non discriminación e da accesibilidade universal.

Disposición derradeira novena. *Condicións básicas de accesibilidade e non discriminación para o acceso e a utilización dos espazos públicos urbanizados e edificacións.*

1. No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno aprobará, segundo o previsto no seu artigo 10, unhas condicións básicas de accesibilidade e non discriminación para o acceso e a utilización dos espazos públicos urbanizados e as edificacións, que serán obrigatorias no prazo de cinco a sete anos desde a entrada en vigor desta lei para os espazos e edificacións novos e no prazo de 15 a 17 anos para todos aqueles existentes que sexan susceptibles de axustes razoables.

2. No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno deberá realiza-los estudos integrais sobre a accesibilidade ós espazos públicos urbanizados e edificacións, no que se considere máis relevante desde o punto de vista da non discriminación e da accesibilidade universal.

Disposición derradeira décima. *Currículo formativo sobre accesibilidade universal e formación de profesionais.*

O Goberno, no prazo de dous anos a partir da entrada en vigor desta lei, desenvolverá o currículo formativo en «deseño para todos», en tódolos programas educativos, incluídos os universitarios, para a formación de profesionais nos campos do deseño e da construción do contorno físico, a edificación, as infraestructuras e obras públicas, o transporte, as comunicacións e telecomunicacións e os servizos da sociedade da información.

Disposición derradeira décimo primeira. *Réxime de infraccións e sancións.*

O Goberno, no prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, remitirá ás Cortes un proxecto de lei que estableza o réxime de infraccións e sancións en materia de igualdade de oportunidades e non discriminación das persoas con discapacidade.

Disposición derradeira décimo segunda. *Lingua de signos.*

No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno regulará os efectos que producirá a lingua de signos española, co fin de lles garantir ás

persoas xordas e con discapacidade auditiva a posibilidade da súa aprendizaxe, coñecemento e uso, así como a liberdade de elección respecto ós distintos medios utilizables para a súa comunicación co contorno. Tales efectos terán unha aplicación gradual nos diferentes ámbitos ós que se refire o artigo 3 desta lei.

Disposición derradeira décimo terceira. *Sistema arbitral.*

No prazo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno, logo de audiencia dos sectores interesados e das organizacións representativas das persoas con discapacidade e as súas familias, establecerá o sistema arbitral previsto no artigo 17 desta lei.

Disposición derradeira décimo cuarta. *Fundamento constitucional.*

1. Esta lei dítase ó abeiro da competencia exclusiva do Estado para regula-las condicións básicas que garantan a igualdade de tódolos españois no exercicio dos dereitos e o cumprimento dos deberes constitucionais, conforme o artigo 149.1.1.^a da Constitución.

2. A sección 2.ª do capítulo III dítase ó abeiro da competencia do Estado en materia de lexislación procesual, conforme o artigo 149.1.6.^a da Constitución.

Disposición derradeira décimo quinta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 2 de decembro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERIO DE TRABAJO E ASUNTOS SOCIAIS

22070 *CORRECCIÓN de erro do Real decreto 1046/2003, do 1 de agosto, polo que se regula o subsistema de formación profesional continua. («BOE» 289, do 3-12-2003.)*

Advertido un erro no Real decreto 1046/2003, do 1 de agosto, polo que se regula o subsistema de formación profesional continua, publicado no «Boletín Oficial del Estado», suplemento número 12 en lingua galega, do 1 de outubro de 2003, procédese a efectuarla oportuna rectificación:

Na páxina 2019, primeira columna, artigo 8, «Asignación ás empresas dunha contía para formación», engadírase un número 5 co seguinte texto:

«5. As empresas poderán practica-las bonificacións de cotas que procedan nos boletíns de cotización correspondentes ó mes en que finalizase a correspondente acción formativa obxecto de bonificación e nos meses subseguintes ata completa-lo crédito de formación a que teñan dereito.»